

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 43, 49 i 56 i nast. TWE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym w dziedzinie gier hazardowych, które w ramach nowego postępowania w sprawie udzielenia koncesji, zgodnie z art. [10 ust.] 9 g ustawy nr 44 z dnia 26 kwietnia 2012 r., zawierają postanowienia o wykluczeniu z przetargu ze względu na niespełnienie warunku w zakresie zdolności ekonomiczno-finansowej uczestnika, nie przewidując przy tym w celu wykazania tej zdolności odpowiednich, alternatywnych kryteriów względem ustanowionego wymogu przedłożenia dwóch różnych zaświadczeń wydanych przez dwie różne instytucje kredytowe, w sytuacji gdy zaświadczenia zostały wydane przez jeden podmiot?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Włochy) w dniu 17 sierpnia 2015 r. – Associazione Italia Nostra Onlus/ Comune di Venezia i in.

(Sprawa C-444/15)

(2015/C 381/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Associazione Italia Nostra Onlus

Strony pozwane: Comune di Venezia, Ministero per i beni e le attività culturali, Regione del Veneto, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero della Difesa Capitaneria di Porto di Venezia, Agenzia del Demanio

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 3 dyrektywy 2001/42/WE⁽¹⁾, w części, w jakiej odnosi się on także do sytuacji wskazanej w ust. 2 lit. b) tego artykułu, jest ważny w świetle postanowień dotyczących ochrony środowiska w TFUE i w Karcie praw podstawowych UE w zakresie, w jakim wyłącza on z systematycznego poddawania strategicznej ocenie środowiska plany i programy, które zostały uznane za wymagające oceny skutków na podstawie art. 6 i 7 dyrektywy 92/43/EWG⁽²⁾;
- 2) w wypadku potwierdzenia ważności wskazanego przepisu, czy art. 3 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/42/WE w związku z motywem 10 tej dyrektywy, zgodnie z którym „wszystkie plany i programy uznane za wymagające oceny zgodnie z dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny mogą potencjalnie powodować znaczący wpływ na środowisko i powinny z reguły być poddawane systematycznej ocenie wpływu na środowisko” należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom takim jak uregulowanie krajowe, które w celu zdefiniowania pojęcia „małych obszarów na poziomie lokalnym” w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2001/42/WE odnosi się do kryteriów o charakterze czysto ilościowym;

- 3) w wypadku odpowiedzi przeczącej na powyższe pytanie, czy art. 3 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/42/WE w związku z motywem 10 tej dyrektywy, zgodnie z którym „wszystkie plany i programy uznane za wymagające oceny zgodnie z dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny mogą potencjalnie powodować znaczący wpływ na środowisko i powinny z reguły być poddawane systematycznej ocenie wpływu na środowisko” należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom takim jak uregulowanie krajowe, które wyłącza z automatycznego i obligatoryjnego poddawania strategicznej ocenie środowiska wszystkie projekty rozwoju obszarów miejskich, nowe lub rozszerzone, o powierzchni do 40 ha, a także projekty zagospodarowania lub rozwoju terenów miejskich w ramach istniejących terenów miejskich o powierzchni do 10 ha, mimo że ze względu na potencjalny wpływ na tereny zostały uznane za wymagające oceny skutków na podstawie art. 6 i 7 dyrektywy 92/43/EWG.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197, s. 30).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 18 sierpnia 2015 r. – Signum Alfa Sped Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Sprawa C-446/15)

(2015/C 381/18)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Signum Alfa Sped Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy dyrektywy 2006/112⁽¹⁾ dotyczące odliczenia podatku VAT należy interpretować w ten sposób, że organ podatkowy może w sposób generalny wymagać od podatnika, który zamierza skorzystać z prawa do odliczenia podatku VAT, żeby – w celu uniknięcia zakwalifikowania transakcji przez organ podatkowy jako fikcyjnej – sprawdził, czy wystawca faktury dotyczącej usług, w odniesieniu do których zamierza skorzystać z prawa do odliczenia, posiada zasoby osobowe i rzeczowe niezbędne do świadczenia danej usługi, zarówno w chwili świadczenia, jak i w chwili sprawdzenia oraz czy dochował obowiązku w zakresie złożenia deklaracji i zapłaty podatku VAT lub żeby oprócz faktury posiadał inne dokumenty dotyczące transakcji, które nie zawierają uchybień formalnych? Czy można wymagać, żeby wystawca faktury wykonywał swoją działalność gospodarczą bez jakichkolwiek nieprawidłowości nie tylko w czasie czynności prawnej będącej podstawą odliczenia, ale także w czasie kontroli podatkowej?